

[Kjeld Olesen.]

met hurtigt ud af starthullerne. Det plejer at være meget presserende sager, der kommer frem så tidligt på folketingsåret, eller sager, der er velgennemtænkt i sommerens løb. Derfor bliver man noget forbavset, når man opdager, at lovforslaget går ud på, at man nu skal udskyde revisionen af loven i et år, og at begrundelsen for denne udskydelse er, at der ikke er erfaringsmateriale nok.

Det er rigtigt, at det ikke er længe siden, vi havde tipsloven til behandling. Det var i foråret 1967, hvor der skete to ting: for det første var der i folketinget enighed om, at en tredjedel af bevillingsafgiften til staten skulle tilfalde idrætten; for det andet var der enighed om, at de 400.000 kr., der går til DBUs ungdomsarbejde, skulle forhøjes til 600.000 kr. Det var det resultat, der kom ud af det, selv om der til behandling forelå to selvstændige lovforslag. Jeg husker også fra behandlingen i 1967, hvordan partiernes stilling var. Jeg husker, at det radikale venstre havde den principielle opfattelse, at alt, hvad der hed tilskud til idrætten og til øvrige formål, skulle gå via finansloven. Det var sådan, at ordføreren dengang sagde, at det var hans partis opfattelse, at tipsloven trængte til en gennemgribende revision. Jeg erindrer også, hvordan venstres holdning var. Venstre var ikke enig i det lovforslag, som finansministeren var kommet med. Man mente ikke, det skulle være en tredjedel af bevillingsafgiften, der skulle gå til idrætten, men halvdelen. Man fastholdt fra venstres side derudover, at der også skulle være tale om beløb til øvrige formål.

Men så skal man lægge mærke til, at det var partiet venstre, som i løbet af udvalgsarbejdet stillede forslag om, at denne lov skulle til revision. Ordføreren for venstre, hr. Ib Thyregod, sagde ved anden behandling — Folketingstidende 1966-67, 2. samling, sp. 4784:

„Der var ikke mulighed for i udvalget at opnå tilslutning til denne forhøjelse“, — altså at det skulle være halvdelen af bevillingsafgiften — „men til gengæld lykkedes det for os, for venstres repræsentanter, at opnå indsættelse af en revisionsbestemmelse, hvorefter loven skal til revision i folketingsåret 1968-69.“

Endelig skal vi tage det konservative folkepartis indstilling, som var den, at hele provenuet fra tipsindtægterne skulle gå ubeskåret til idrætten. Når det gjaldt øvrige formål, humanitære, kulturelle, og hvad der ellers falder ind under øvrige formål i tipsloven, skulle det under finansloven. Man kunne fristes til at føje til: det ville dog være en grim skæbne i sparetider. Jeg vil desuden gøre opmærksom på, at det konservative folkeparti også stillede et konkret forslag om, at der skulle være revision i folketingsåret 1968-69. Alle de tre nuværende regeringspartier gik altså ind for en revision på direkte forslag af venstre og konservative.

Men så er det, man kan spørge: hvorfor kommer denne revision så ikke i dette folketingsår? Ja, derom siger finansministeren i bemærkningerne til lovforslaget følgende:

„Under hensyn til, at de i 1967 gennemførte ændringer kun har virket i et regnskabsår, findes det at være for tidligt at drage nogen konklusion af de indvundne erfaringer, hvorfor det i nærværende forslag foreslås at udskyde den revision, der ifølge § 15 i loven om tipning skal ske i folketingsåret 1968-69, til folketingsåret 1970-71.“

Det, jeg lige vil gøre opmærksom på, er, at de partier, der foreslog revision i dette folketingsår, jo udmærket vidste, at man nu kun ville have de og de erfaringer med de ændringer, som vi alle gennemførte i enighed. Alligevel foreslog man revisionen. Vi gik også ind for en revision i dette folketingsår, og det gjorde vi af flere grunde: vi gjorde det, fordi der var forskellige uafklarede spørgsmål, f. eks. om lokalklubbernes stilling i hele dette spørgsmål. Der var forskellige deputationer i udvalget, erindrer jeg, fra børne- og ungdomsorganisationer, og der blev sagt mange pæne bemærkninger om den indsats, de gør, og om de vilkår, de arbejder under. Men det vigtigste for mig er, at vi nu har fået lov om fritidsundervisning, og vi må være nået så vidt, at vi nu kan prøve at kæde tingene lidt sammen, at vi nu må have mulighed for at vurdere, hvad loven om fritidsundervisning betyder for de ting, vi drøfter i forbindelse med tipsloven. Jeg mener, at der må være mere tungtvejende grunde til uden videre at udskyde end dem, som findes i bemærkningerne og